

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 18.10.2004
KOM(2004) 674 wersja ostateczna

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie roli europejskiej normalizacji w ramach działań i legislacji europejskiej

{SEC(2004) 1251}

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie roli europejskiej normalizacji w ramach działań i legislacji europejskiej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. STRESZCZENIE

Normalizacja jest nierozzerwalnym elementem działań Rady i Komisji dążących do wprowadzenia „lepszego ustawodawstwa”, zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw oraz usunięcia przeszkód w handlu na arenie międzynarodowej. Zostało to potwierdzone przez Parlament Europejski w 1999 r.¹ oraz przez Radę zarówno w jej rozporządzeniu z dnia 28 października 1999 r.², jak i w konkluzjach z dnia 1 marca 2002 r.³ na temat roli normalizacji w Europie. Jednocześnie Komisja została poproszona przez Radę o przeprowadzenie przeglądu celów, zakresu i potrzeb europejskiej polityki normalizacyjnej. Komisja pozytywnie odniosła się do tej prośby, przeanalizowała aktualną sytuację i zidentyfikowała główne obszary, w których europejski system normalizacji oraz narzędzia dostępne w ramach europejskiej polityki normalizacyjnej mogą i powinny być ulepszone. Wyniki tej analizy zostały zawarte w dwóch dokumentach. Pierwszy z dokumentów ujęto w niniejszym komunikacie; podkreśla on rosnącą wagę normalizacji w zakresie wspierania działań UE. Celem drugiego z dokumentów, dokumentu roboczego służb Komisji, dotyczącego „wyzwań dla europejskiej normalizacji”, jest zanalizowanie wyzwań stojących przed europejską normalizacją w obliczu wciąż zmieniających się warunków gospodarczych oraz próba poczynienia zaleceń, jak najlepiej sprostać tym wyzwaniom.

Przegląd pokazał, że obecny system normalizacji w Europie, którego ramy określono przede wszystkim w dyrektywie nr 98/34/WE⁴, przyniósł oczekiwane rezultaty. Europejska normalizacja okazała się skutecznym narzędziem uzupełniającym jednolity rynek towarów.

Jednakże wciąż jest miejsce na poprawę. Dotyczy to wszystkich stron zainteresowanych europejską normalizacją, poczynając od samej Komisji Europejskiej, europejskich organizacji normalizacyjnych, krajowych organów normalizacyjnych, władz krajowych, przedsiębiorstw oraz organizacji pozarządowych zainteresowanych normalizacją.

¹ Uchwała w sprawie raportu Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego „Efektywność i odpowiedzialność w europejskiej normalizacji w ramach systemu Nowego Podejścia”, Dz.U. C 150 z 28.5.1999

² Uchwała Rady z 28 października 1999 r. w sprawie „Roli normalizacji w Europie” (Dz.U. C 141 z 19.5.2000)

³ Konkluzje Rady w sprawie normalizacji z 1.3.2002 (Dz.U. C 66 z 15.3.2002)

⁴ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, Dz.U. L 204 z 21.7.1998, zmieniona dyrektywą 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 217 z 5.8.1998

- Europejska normalizacja **w istotny sposób przyczyniła się do funkcjonowania ustawodawstwa w ramach jednolitego rynku**. Od 1998 r. opracowano i wdrożono około 20 nowych aktów prawnych i projektów, w których normy odgrywają rolę wspierającą. Odnoszą się one w szczególności do technologii komunikacyjno-informatycznych (ang. ICT), środowiska i ochrony konsumentów. Pozwala to wierzyć, iż dzięki systemowi Nowego Podejścia i nie tylko, **zastosowanie norm dla wsparcia ustawodawstwa mogłoby objąć nowe obszary ustawodawstwa europejskiego**. Zgodnie ze swoim zobowiązaniem lepszego stanowienia prawa, Komisja będzie nadal promować szerokie zastosowanie norm dla wsparcia ustawodawstwa. Europejska normalizacja odgrywa **istotną rolę w zwiększaniu konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw**. Można z tego wywnioskować, że europejski system normalizacji, oparty na zasadzie dobrowolności, pozwala rozwinąć działania we wszystkich dziedzinach, które są ważne dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, wykraczających poza jednolity rynek towarów, obejmując np. usługi, ICT, ochronę środowiska i konsumentów.
- Jednakże w tym kontekście, **europejska normalizacja musi we właściwy sposób odpowiedzieć na potrzeby rynku**, w szczególności te przemysłu. Komisja jest świadoma pewnych krytycznych opinii względem skuteczności i tempa procesu opracowywania norm, szczególnie w zakresie nowych technologii, takich jak ICT, dla których szybki postęp normalizacji jest konieczny, aby mogły one spełniać wymogi narzucane przez szybko zmieniające się warunki rynkowe. Coraz większą rolę, szczególnie na arenie międzynarodowej, odgrywają specyfikacje wypracowane przez fora i konsorcja przemysłowe. **Komisja uważa, że istnieje ogromny potencjał, by poprawa skuteczności i wydajności europejskiego systemu normalizacji i jego mechanizmów spełniła potrzeby rynku i przedsiębiorstw w sytuacji ciągle zmieniających się uwarunkowań**. Mając na uwadze niezależny i napędzany gospodarką charakter europejskiej normalizacji, europejskie organizacje normalizacyjne, wraz z zainteresowanymi stronami, proszone są o zweryfikowanie, czy ich metody pracy, procedury i działania odzwierciedlają w wystarczający sposób potrzeby zainteresowanych stron w odniesieniu do lepszego reagowania na bieżące wymogi rynku.
- Po stronie UE, jako wkład do zwiększenia wartości normalizacji w kontekście działań UE, musi nastąpić **przegląd struktury instytucjonalnej**, mający na celu zapewnienie skutecznego wypełniania roli przez system normalizacji. Obejmuje to stworzenie podstaw prawnych dla finansowania europejskiej normalizacji oraz przegląd tych części dyrektywy nr 98/34/WE ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, które dotyczą norm.
- Komisja, we współpracy z europejskimi organizacjami normalizacyjnymi, będzie nadal wspierać rozwijanie międzynarodowych norm przez właściwe międzynarodowe podmioty normalizacyjne oraz promować ich stosowanie. Tam, gdzie istnieją już międzynarodowe normy, są one w miarę możliwości jednolicie transponowane przez europejskie organizacje normalizacyjne i używane jako podstawa dla ustawodawstwa Wspólnoty.

- Komisja uważa, że **europejski system normalizacji i jego osiągnięcia mogłyby być jeszcze bardziej widoczne poza UE**, mając tutaj na myśli przedstawienie zalet modelu europejskiej harmonizacji przede wszystkim nowym sąsiadom po rozszerzeniu UE. W niedawnym komunikacie na temat „Europejskiej polityki sąsiedztwa”⁵, Komisja w wyraźny sposób podkreśliła wagę oceny zgodności i normalizacji w tym kontekście. Ponadto należy stworzyć więcej synergii poprzez wzmożenie współpracy między europejskimi organizacjami normalizacyjnymi, ich członkami krajowymi, Komisją a Państwami Członkowskimi, aby uczynić europejską normalizację bardziej widoczną poza granicami Europy⁶.

2. OBSZARY DZIAŁAŃ OTWARTE NA NOWE NORMY

2.1 Nowe ustawodawstwo i nowe inicjatywy ustawodawcze

Europejska normalizacja, będąca wsparciem dla ustawodawstwa Nowego Podejścia, okazała się skutecznym narzędziem uzupełniającym jednolity rynek towarów. Rada potwierdziła ten sukces w swoich konkluzjach z dnia 1 marca 2002 r. w sprawie europejskiej normalizacji. **Zwróciła się ona do Komisji z prośbą o zbadanie, czy wsparcie europejskich norm dla europejskiego ustawodawstwa mogłoby objąć nowe obszary ustawodawstwa europejskiego, wykraczające poza ustawodawstwo jednolitego rynku.**

W tym kontekście należy podkreślić, że Nowe Podejście okazało się szczególnym modelem ustawodawstwa, dzięki któremu zarówno interes publiczny (tzn. ochrona zdrowia publicznego i bezpieczeństwo publiczne, ochrona konsumentów i środowiska), jak i interes prywatnych przedsiębiorców, aby tworzyć normy zgodnie z odpowiednią sytuacją bieżącą, mogły zostać zespolone we właściwy sposób. Pozwala to na bardziej elastyczne i mniej restrykcyjne formy ustawodawstwa w obszarach, w których w innym przypadku każdy szczegół musiałby być określony w samym akcie prawnym.

Już w „Raporcie okresowym do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie działań podjętych w następstwie uchwały w sprawie europejskiej normalizacji przyjętej przez Radę i Parlament Europejski w 1999 r.”, Komisja złożyła sprawozdanie ze swoich działań, mających na celu zastosowanie norm dla wsparcia ustawodawstwa i polityk⁷. Od momentu wyrażenia przez Radę prośby w marcu 2002 r., aby Komisja nadal stosowała to samo podejście, a także **w kontekście potrzeby uproszczenia zarówno ustawodawstwa w następstwie rozszerzenia Unii Europejskiej, jak i zaproponowanych działań, aby zaktualizować i uprościć „acquis”**⁸, nastąpił dalszy postęp dzięki dużej ilości inicjatyw w ustawodawstwie i działaniach Wspólnoty. Obszary te dotyczą, w szczególności zgodnie z „polityką lepszego ustawodawstwa” Komisji⁹, ICT, usług, transportu, ochrony konsumentów i środowiska.

⁵ COM (2004) 373 wersja ostateczna

⁶ zob. dokument roboczy służb Komisji na temat „wyzwań dla europejskiej normalizacji” http://europa.eu.int/comm/enterprise/standards_policy/index.htm (zostanie opublikowany w przyszłości)

⁷ więcej szczegółów w COM (2001) 527 wersja ostateczna, str. 9 ff

⁸ COM (2003) 71

⁹ Raport Komisji na temat zarządzania Europą, grudzień 2002 r., COM (2002) 705 wersja ostateczna. W rezultacie polityki lepszego ustawodawstwa, Komisja zobowiązała się do bardziej systematycznego przeprowadzania oceny ważnych projektów ustawodawczych. W tym kontekście, należy wziąć pod

Zatem rozszerzenie zakresu stosowania norm w obszarach ustawodawstwa Wspólnoty poza Jednolity Rynek jest niezwykle pożądane, biorąc oczywiście pod uwagę specyfikę danych obszarów zgodnie z wnioskami Komisji dotyczącymi sprawowania władzy i lepszego ustawodawstwa.

2.2 Normalizacja dla wsparcia konkurencyjności przemysłu

Korzyści płynące z europejskiej normalizacji wykraczają daleko poza wsparcie dla europejskiego ustawodawstwa. Rozwinięcie przez zainteresowane strony dobrowolnych norm może dalej wpłynąć na wzrost wartości i konkurencyjności¹⁰. Od zamierzanych czasów, normy są nierozdzielalnym elementem systemu rynkowego i odgrywają zasadniczą rolę w bogaceniu się narodów. **Normy wpływają zazwyczaj na wzrost konkurencyjności i zmniejszenie kosztów produkcji i sprzedaży, przyczyniając się do ogólnego zysku gospodarczego.** Normy zmniejszają różnorodność, zapewniają interoperacyjność, zachowanie jakości oraz przepływ informacji. Badania przeprowadzone ostatnio przez jeden z głównych krajowych organów ds. norm potwierdziły, że europejska normalizacja wpływa na wzrost wartości PKB o około 1%¹¹. Zwrócono również uwagę na fakt, że wartość dodana powstała dzięki normalizacji jest co najmniej tak ważna jak wartość powstała dzięki patentom. Potwierdza to powody, dla których normalizacja jest tak ważna dla działań europejskich. **Komisja jest w pełni świadoma tych faktów i w związku z tym włączyła kwestię stosowania norm do różnych dokumentów odnoszących się do jej działań.**

2.2.1 Poprawa rynku wewnętrznego towarów i usług

W swojej **Strategii Rynku Wewnętrznego na lata 2003-2006**¹², Komisja przedstawiła 10-ciopunktowy plan poprawy funkcjonowania Rynku Wewnętrznego. Priorytety **dotyczą w szczególności poprawy swobodnego przepływu towarów oraz faktycznego wdrożenia swobodnego przepływu usług.**

Sektor usług (tzn. usługi gospodarcze, transport, energia, telekomunikacja, turystyka i wypoczynek) reprezentuje znaczną część całkowitego zatrudnienia (70% ogólnego zatrudnienia przypada na rynek usług)¹³ w gospodarce rynkowej Unii Europejskiej. Jednakże, **dostępność dobrowolnych norm w obszarze usług pozostaje znacznie w tyle za gospodarczym znaczeniem i potencjałem tego obszaru**¹⁴. Europejskie normy są uznawane jako jeden z czynników mogących usprawnić handel usługami wewnątrz UE oraz promować konkurencyjność. W związku z tym Komisja poprosiła europejskie organizacje normalizacyjne o opracowanie programu w celu zidentyfikowania, wraz z zainteresowanymi

uwagę alternatywne i najmniej drastyczne rozwiązania. Jednym z środków jest odniesienie do dobrowolnych norm.

¹⁰ Na przykład, zgodnie z wynikami badań opublikowanych przez austriacki organ ds. norm ON („Der Nutzen der Normung für Unternehmen und Volkswirtschaft”, str. 20) w Austrii zysk pochodzący z normalizacji wyniósł 1,74 mld EUR, przy czym poniesione koszty wyniosły 43 mln EUR. Tym samym zysk był 40 razy większy niż koszt.

¹¹ Finansowe zyski z normalizacji, opublikowane przez DIN (niemiecki instytut ds. normalizacji) 2000 ISBN 3-410-1486-4

¹² Komunikat Komisji: Strategia Rynku Wewnętrznego – priorytety na lata 2003 – 2006, COM (2003) 238 wersja ostateczna

¹³ Usługi rynkowe obejmują wszystkie usługi oprócz usług sektora publicznego.

¹⁴ W tym kontekście zobacz: Normy w sektorze usług, badania systemowe i innowacyjne Instytutu Fraunhofera, kwiecień 2003 r., str. 1-2

stronami, najważniejszych obszarów europejskiej normalizacji oraz rozpoczęcia dynamicznego procesu ustalania norm na poziomie europejskim.

Ponadto Komisja z przykrością stwierdza, że pomimo istniejącego już wspólnego pokaznego zbioru norm, systemy certyfikacji oraz krajowe znaki jakości są wciąż niespójne. Tak więc producenci, którzy chcą wprowadzić swój produkt na rynek UE, czują się często zobowiązani poświadczyć zgodność ich produktu przez umieszczanie na nim odpowiedniego krajowego znaku certyfikacji. Ogromnym krokiem naprzód w zakresie polegania na głównym wspólnym europejskim systemie znakowania byłoby w szczególności stworzenie zasad dobrowolności dla zgodności z dobrowolnymi normami. **Europejskie organizacje normalizacyjne, ich krajowi członkowie, Państwa Członkowskie oraz zainteresowane strony proszone są o poszukanie rozwiązań, w jaki sposób można by poprawić podejście do tego obszaru.**

2.2.2 Działania innowacyjne

Normy odgrywają również ważną rolę w zakresie działań innowacyjnych, wpływając w ten sposób na decyzje dotyczące inwestycji w B+R. Jako źródło najaktualniejszej wiedzy technologicznej, normy poszerzają podstawy wiedzy na temat ekonomii i mogą gładko włączać nowe technologie i wyniki badań do projektu oraz procesu tworzenia nowych produktów i usług. Jako instrument rynkowy, normy pomagają stworzyć wspólny język handlowy dla biznesu. **Najlepszym przykładem są sieci komórkowe GSM („globalny system telefonii komórkowej”),** które stworzyły międzynarodowy rynek telefonii komórkowej i stały się siłą napędową dla rozwoju wielu aplikacji komórkowych. Co więcej europejskie i międzynarodowe normy dostarczają podobnego wsparcia dla **nowego systemu nawigacji satelitarnej „Galileo”** nie tylko w kontekście jego wdrażania, ale również w zakresie jego zastosowania dla innych aplikacji. Gładkie wejście urządzeń i usług Galileo na rynek światowy zależy od jak najszybszego zaakceptowania powiązanych norm. Badania związane z normami (badania mające na celu dostarczenie naukowych podstaw dla tworzenia norm) wspierają środowisko biznesowe sprzyjające inwestycjom w obszarze B+R oraz działania innowacyjne. Ważne jest zatem, aby wzmacniać relacje między działalnością badawczą a normalizacją, przyjmując za cel optymalne zyski z normalizacji.

2.2.3 Normalizacja i ICT/informatyka

Normy mogą pomóc stworzyć i zagwarantować interoperacyjność i przyczynić się w ten sposób do uniknięcia rozczłonkowania rynków. Ma to szczególne znaczenie dla szybko rozwijających się rynków o ciągle zmieniających się technologiach, mianowicie w obszarze ICT. Przez ostatnie dziesięć lat, rynek ten uległ zasadniczej i trwałej zmianie. Jego liberalizacja zwiększyła konkurencyjność między sektorami. Jednolity świat z przeszłości został zastąpiony różnorodnymi kierunkami rozwoju technologicznego.

Nastąpiło znaczące przejście od usprzętowania do oprogramowania. Zakłada to odejście od tradycyjnych form normalizacji w kierunku produktów o krótkoterminowym rozwoju i cyklu wykorzystania. Tworzy to równoległe ścieżki dla norm i osiągnięcia celu, jakim jest interoperacyjność, co jest głównym warunkiem uniknięcia rozczłonkowania rynku i wymaga przyspieszenia procesu tworzenia norm oraz promowania tych nowych elementów rynku. Ponadto rynki telekomunikacyjny i informatyczny są sobie coraz bliższe i przybierają kontekst globalny, prowadząc do nowych struktur rynkowych oraz światowego partnerstwa przemysłowego. W rezultacie konsorcja i fora mają coraz większe znaczenie dla rozwoju norm, stanowiąc wyzwanie dla roli i struktur europejskich organizacji normalizacyjnych, a

także dla ingerencji władz publicznych na poziomie UE. Należy przyjrzeć się normalizacji w kontekście wsparcia ustawodawstwa w sektorze ICT.

Europejska polityka normalizacyjna, a także europejskie organizacje normalizacyjne, muszą być świadome tych faktów i we współpracy z zainteresowanymi stronami, w szczególności w przemyśle, zmienić swoje działania, procesy i struktury organizacyjne w celu wypracowania lepszych reakcji na wymogi zmienionego rynku.

2.3 Normalizacja w odpowiedzi na potrzeby społeczne

2.3.1 Środowisko

W swoim komunikacie na temat **zintegrowanej polityki produktowej**¹⁵, Komisja zaznaczyła, iż **normy stanowią ogromny potencjał w zakresie wsparcia dla zrównoważonego rozwoju**, zawierając aspekty ekonomiczne, społeczne i środowiskowe. Wymieniła również normy jako jedno z narzędzi, którego ulepszenie mogłoby pomóc ustanowić ramy dla ciągłej poprawy produktów, w kontekście środowiska, przez cały okres ich wytwarzania i użytkowania. Organy tworzące normy zachęca się więc do tego, by zwracały większą uwagę na problemy środowiska naturalnego. W związku z tym głównym przesłaniem ostatniego **komunikatu Komisji na temat „Włączenia aspektów środowiska naturalnego do normalizacji”**¹⁶, była silna zachęta skierowana do wszystkich stron zainteresowanych normalizacją, aby powzięły rozważne kroki, mające na celu włączenie ochrony środowiska do normalizacji¹⁷.

2.3.2 Dostępność dla wszystkich

Normy są ważnym narzędziem tworzenia społeczeństwa i gospodarki o bardziej integracyjnym charakterze. **W Europie, społeczeństwo jest społeczeństwem starzejącym się**. W rezultacie, rośnie rynek towarów i usług odpowiadających potrzebom osób niepełnosprawnych i/lub starszych. **Normalizacja jest potencjalną odpowiedzią na to wyzwanie** i może być sposobem na wprowadzenie nowoczesnych innowacyjnych technologii, dostępnych dla każdego. Wymaga to jednak silnego zaangażowania zainteresowanych stron uczestniczących w tym procesie.

2.3.3 Bezpieczeństwo

Normalizacja powinna również odgrywać ważną rolę w kontekście działań odnoszących się do walki o bezpieczeństwo przeciw terroryzmowi oraz zapobiegających przestępstwom, co ma na celu ochronę obywateli, infrastruktury oraz usług, które mogą stanowić potencjalny cel ataków.

¹⁵ COM (2003) 302

¹⁶ COM (2004) 130 wersja ostateczna z 25 lutego 2004 r.

¹⁷ W praktyce, Komisja udzieliła mandatu na opracowanie programu prac normalizacyjnych w dziedzinie eko-projektu dla produktów wykorzystujących energię; został on zaakceptowany przez europejskie organizacje normalizacyjne, a rozpoczęcie prac ma nastąpić wkrótce.

3. GLOBALNY WYMIAR NORMALIZACJI

Główne międzynarodowe zobowiązania Unii Europejskiej w tej dziedzinie zostały wyrażone w Porozumieniu WTO w sprawie barier technicznych w handlu. Zgodnie z wymogami Porozumienia, jego sygnatariusze powinni m.in. w sposób niedyskryminacyjny oraz bez tworzenia niepotrzebnych przeszkód w handlu opracować i wdrożyć przepisy techniczne oraz międzynarodowe normy. Zawarto w nim również zalecenie, by w przypadku projektu przepisów technicznych odwoływać się do międzynarodowych norm tam, gdzie to tylko możliwe.

Komisja we współpracy z europejskimi organizacjami normalizacyjnymi promuje stosowanie międzynarodowych norm. W tym celu uczestniczy w dialogach biznesowych, takich jak TABD¹⁸ i MEBF¹⁹, wspiera współpracę i umowy o partnerstwie między europejskimi i międzynarodowymi organizacjami normalizacyjnymi, promuje modele prawne otwarte na normy, takie jak Europejska Komisja Gospodarcza Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG/ONZ), a także zapewnia pomoc techniczną. **Działania te mają na celu udostępnienie rynku dla przemysłu europejskiego oraz zwiększenie jego konkurencyjności.**

Jednak, aby móc tego dokonać, a także aby móc pokazać skuteczność systemu europejskiego, **Wspólnota potrzebuje silnego systemu norm, w tym wystarczającej infrastruktury na poziomie europejskim**, który jest w stanie zapewnić, że międzynarodowe normy, opracowane i przetransponowane do norm europejskich w celu wsparcia działań Wspólnoty, będą spójne z jej działaniami. Zróżnicowany system, oparty na wielu konkurujących ze sobą krajowych normach, nie mógłby nigdy spełnić takiej roli. **Państwa Członkowskie, ich krajowe organy ds. norm oraz zainteresowane strony są zatem proszone o dalsze wsparcie silnego i spójnego europejskiego systemu norm. Jednocześnie koniecznym jest, by przemysł europejski i zainteresowane strony były w pełni zaangażowane w europejską normalizację tak, by stały się siłą napędową na poziomie normalizacji międzynarodowej.**

4. ZALECENIA ODNOŚNIE DO DALSZYCH DZIAŁAŃ

Konsultacje przeprowadzone z Państwami Członkowskimi oraz stronami zainteresowanymi normalizacją potwierdziły opinię Komisji odnośnie do polityki normalizacyjnej. Potwierdziły również, że istnieje potrzeba poprawy, wymagająca podjęcia serii kolejnych czynności, **szczegółowo wyjaśnionych w dokumencie roboczym służb Komisji na temat wyzwań dla europejskiej normalizacji.** Komisja wdroży zalecenia odnośnie do działań wymienionych poniżej. Ponadto zachęca europejskie organizacje normalizacyjne, Państwa Członkowskie oraz zainteresowane strony, aby wypełniały te zadania w ramach swoich własnych obszarów kompetencji. Wdrażanie zaleceń może prowadzić do dalszych działań, które zostaną ustanowione w Planie Działań, opracowanym przez Komisję wspólnie z Państwami Członkowskimi i zainteresowanymi stronami.

Zalecenia odnośnie działań:

¹⁸ Transatlantycki Dialog Biznesowy

¹⁹ Forum Biznesowe Mercosur-Europa

4.1. Prowadzić dalsze prace nad szerszym zastosowaniem europejskiej normalizacji w działaniach i ustawodawstwie europejskim.

- Komisja jest przekonana, że rozszerzenie wykorzystania norm dla wsparcia europejskiego ustawodawstwa i działań na obszary wykraczające poza jednolity rynek towarów, było sukcesem. Komisja zobowiązuje się zachować takie podejście i wspierać szersze zastosowanie norm w swoich działaniach.
- W tym kontekście ważne jest, by dobrze poinformować rządy Państw Członkowskich o zaletach europejskiej normalizacji we wsparciu dla działań i ustawodawstwa Wspólnoty.

4.2. Poprawa wydajności, spójności, widoczności europejskiej normalizacji oraz jej struktury instytucjonalnej

- Wydajność: istotne jest, by europejskie normy zostały opracowane w stosownym czasie. W tym celu europejskie organizacje normalizacyjne muszą nieprzerwanie i w istotny sposób poprawiać swoją wydajność, aby móc odpowiednio reagować na potrzeby przemysłu i organów nadzoru. Odnosi się to również do dostępności procedur, za pośrednictwem których europejskie organizacje normalizacyjne mogą lepiej odpowiadać na potrzeby konsorcjów. Europejskie organizacje normalizacyjne powinny w pełni wykorzystać potencjał tworzenia synergii poprzez poprawę współpracy oraz wzmacnianie mechanizmów koordynacji wspólnych obszarów zainteresowań.
- ICT: Komisja, wraz z Państwami Członkowskimi i zainteresowanymi stronami, spróbuje rozpocząć strategiczny przegląd, którego celem będzie zbadanie, jak wszystkie strony zaangażowane w normalizację mogłyby sprostać wyzwaniu, odpowiadając na potrzeby społeczne i rynkowe i dostarczając tym samym skutecznie opracowanych szczegółowych warunków dla sektora informatycznego.
- Efektywny udział wszystkich zainteresowanych stron (organizacji pozarządowych, środowiska, konsumentów, MŚP, władz, przedsiębiorców w duchu porozumienia w sprawie barier technicznych w handlu) nie jest jeszcze wystarczająco zagwarantowany ani na poziomie europejskich organizacji normalizacyjnych, ani w Państwach Członkowskich. Konieczna jest poprawa sytuacji. Należy również zwiększyć wysiłki, aby europejska normalizacja została rozpoznana przez przedsiębiorców jako strategiczne narzędzie dla konkurencyjności oraz dla jednolitego stosowania przepisów technicznych na rynku wewnętrznym. W tym względzie wszystkie strony powinny odnowić swoje zobowiązania.
- Wzmocnienie struktury instytucjonalnej: Struktura instytucjonalna musi zostać zreformowana, aby normalizacja mogła skutecznie spełniać swoją rolę. Obejmuje to stworzenie podstaw prawnych dla finansowania europejskiej normalizacji oraz przegląd tych części dyrektywy nr 98/34/WE ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych.
- Finansowa wykonalność europejskiej normalizacji. Finansowanie europejskiej normalizacji musi zasadniczo opierać się na wkładach zaangażowanych w nią stron. Biorąc pod uwagę rolę, jaką odgrywa europejska normalizacja we wspieraniu europejskich działań, Komisja zobowiązuje się współfinansować działania związane

z europejską normalizacją oraz infrastrukturą. Państwa Członkowskie przyjmują współodpowiedzialność względem finansowej wykonalności europejskiego systemu normalizacji. Finansowanie centralnej infrastruktury CEN/CENELEC, które obecnie w pełni zależy od wkładu UE oraz rocznego wkładu krajowych organów normalizacyjnych, powinno zostać poddane przeglądowi celem nadania mu szerszych podstaw. Istotą jest utrzymanie silnej, zcentralizowanej infrastruktury reprezentującej interes europejski. Jako narzędzie służące europejskim działaniom, Komisja przedłoży projekt aktu prawnego tworzącego podstawy prawne do finansowego wsparcia europejskiej normalizacji, zawierający odniesienie do wszystkich czynności i potrzeb.

4.3 Europejska normalizacja a wyzwania globalizacji

- Komisja będzie nadal promować międzynarodowe normy ustanowione przez międzynarodowe organy normalizacyjne (ISO, IEC, ITU) oraz wspierać ich transpozycję do UE.
- Kiedy międzynarodowe normy zostaną opracowane i przetransponowane do europejskich norm celem wsparcia europejskich działań, europejskie organizacje normalizacyjne muszą zapewnić, by normy te były spójne z kierunkami działań UE.
- Należy wzmocnić rolę europejskiej normalizacji w kontekście międzynarodowym oraz widoczność jej osiągnięć w poprawie dostępu do rynku oraz konkurencyjności. Ważne jest, aby zachęcić przemysł europejski oraz zainteresowane strony do przeformułowania zobowiązań względem europejskiej normalizacji jako siły napędowej dla normalizacji międzynarodowej. Właściwym również jest, aby Państwa Członkowskie (uwzględniając rozszerzenie Unii) potwierdziły swoje zobowiązania względem europejskiej normalizacji. Europejskie organizacje normalizacyjne oraz zainteresowane strony zachęca się do podejmowania konkretnych działań, zwiększających widoczność sprawy.